

§ 115. **оу** и **Ѹ** еднакво ся произносятъ, първа-та ся употребява толко въ начало-то, а друга-та въ среда-та и край-а. как-то: **оуѣхо** мѹченіе.

Тамъ бѹква замѣнила бѹква-та **ѡ**, кога-то въ старо време са употребявала въ слѣдѹющи-те мѣста: а) въ корень-а на нѣкои слова кои и сега въ разговорный-а мѹзыкѹ са произносятъ полгласно; като: рѡкѡ, лѡкѡ, сѡдѡ и проч. жголѡ (ѹголѡ). б) Въ скончаніе-то на винительный-а падежѹ ед. въ женски-те имена; както: дѡшѡ, слѡбѡ, в) Въ окончаніа-та на глаголи-те гдѣ сега стои **Ѹ**, като: пѡшѡ, пѡшѡтъ, писѡхѡ и проч. Въ тѹа скончаніа на имена-та женски въ единственно число и окончаніа-та на глаголи-те гдѣ сега е **ю** въ старо време са писали съ бѹква-та **ѡ** като: зѡмѡлѡ, вѡмѡлѡ, силѡсѡ, радѡстѡѡ, мѡнѡлѡ, пѡѡтъ, пѡѡхѡ. вмѣсто; зѡмѡю, вѡмѡю, силѡю, радѡстѡю, мѡнѡ пѡѡтъ, пѡѡхѡ.

§ 116. **ы** она имала совершенно отлично произношеніе отъ **и**, **ї**, тоа произношеніе го сохранила она въ русско-то нарѣчіе. Она ся употребява:

1) Въ корень-а на слѣдѹющи-те слова: **ы**; **ы**зѡю, **ы**кѡ, **ы**лѡе, **ы**стрѡй, **ы**ти, **ы**дра, **ы**кнѸ, **ы**нѸ, **ы**мѡ, **ы**сѡкѡй, **ы**ю, **ы**л, **ы**лѡка, **ы**рѸ, **ы**лѡ, **ы**нѡ, **ы**хѡю, **ы**шло; **ы**бѡю, **ы**лѡвѡлѡ, **ы**рѡсть,